

bejde« blev der taget et vigtigt første skridt i retning af en mere effektiv indsats.

Kommunalreformen, hvor vi nu går fra 274 kommuner til 99 kommuner, medfører jo, at vi får stærke og bæredygtige kommuner, og kommunalreformen og oprettelsen af jobcentre overalt i landet er det naturlige næste skridt. Jeg vil gerne understrege, at der ikke her er tale om, at vi laver et kommunalt system, men vi laver et nyt beskæftigelsessystem.

Jeg ser gerne, at den grundige behandling, vi nu skal have af de fremsatte lovforslag, vil føre til, at flere partier kan stemme for vedtagelsen af lovforslagene.

I dag bliver samme problemer behandlet i to forskellige systemer. Fremover får vi fælles jobcentre for alle, både borgere og virksomheder. Den organisering af indsatsen, vi har i dag, er mere historisk end sagligt begrundet. Det er ikke nemt at argumentere for det fornuftige i, at de samme problemer behandles i to forskellige systemer, det kommunale og det statslige, alene afhængigt af, om borgeren har tegnet en forsikring mod ledighed eller ej.

Derfor samler vi nu kræfterne i fælles jobcentre, hvor borgerne skal henvende sig, hvis de mangler job, hvor virksomhederne kan søge den arbejdskraft, de har behov for, og hvor de ansatte kan have fokus på hele arbejdsmarkedet og dermed give en bedre rådgivning og hjælp til den enkelte borger. Der er én indgang for alle, der har brug for hjælp til at komme i arbejde eller hjælp til at finde nye medarbejdere.

I regeringen ville vi gerne være gået videre og have lavet det, vi kalder en enstrengt indsats, men reformen er et resultat af en politisk forhandlingsproces. Nogle vil sikkert mene, at vi er gået for meget på kompromis, og jeg skal være den første til at indrømme, at vi er gået på kompromis med vores oprindelige ideer netop for at få Socialdemokraterne og De Radikale med i reformen. Sådan gik det desværre ikke. Det beklager jeg. Viljen hos De Radikale og hos Socialdemokraterne var ganske enkelt ikke til stede.

Vi har valgt at lave kommunalreformen, så den imødekommer de krav, som Socialdemokraterne og De Radikale stillede under forhandlingerne. Det har vi gjort for at få en reform, der tager brede hensyn.

Resultatet er blevet én indgang for alle til de lokale jobcentre, hvor kommunale og statslige medarbejdere arbejder sammen om jobformidlingen.

Så er det rigtigt, som et par ordførere har nævnt, at der er en lille gruppe personer på dagpenge, som skal henvende sig til et andet jobcenter, hvis de ikke har fået arbejde efter et halvt år. Det sker for at sikre personen den specialiserede indsats, netop han eller hun har brug for, og selv om det måske kun vil være tilfældet for ca. 30.000 personer ud af de 1,2 millioner mennesker, der kommer i jobcentrene, ja, så er det da ærgerligt, at vi har været nødt til at lave en lille sideindgang til hovedindgangen.

Det gælder f.eks., hvis en af de personer, jeg lige har nævnt, altså en af de 30.000 personer, bliver syg. Så skal han eller hun henvende sig til kommunen ligesom i dag. Men den helt store forskel er her, at jobcenteret altid fungerer som tovholder på beskæftigelsesområdet for den enkelte person, også hele vejen gennem et sygdomsforløb. Der er altså ikke tale om, at den enkelte bliver katebald.

Så vi har fået én hovedindgang, men med et par sideindgange hen ad vejen for en lille afgrænset gruppe personer på dagpenge. Men i praksis vil det for langt de fleste opleves som én indgang, uanset hvad man har brug for, og det er også stadig det mål, regeringen arbejder for.

Det er jo lidt det samme, som når man går ned i sin bank. Her kan man hurtigt hæve penge, betale regninger eller oprette en ny konto, men hvis man skal have klaget en lidt tungere opgave, f.eks. købe et nyt hus, så skal man altså tale med en specialiseret medarbejder, der kan hjælpe med netop ens behov og muligheder.

Der er én indgang for alle borgere og virksomheder, der har brug for hjælp eller service på beskæftigelsesområdet, og det er jobcenteret. Vi har netop bevidst valgt at skille penge og job fra hinanden, og det er netop styrken ved de nye jobcentre, der ligger i kommunalreformen, eller om man vil, er det en helt grundlæggende forudsætning, vi har her.

Jobcenteret er *jobcenter*. Her er fokus på at hjælpe ledige med at finde arbejde og hjælpe virksomheder med at finde medarbejdere. For den enkelte ledige betyder det, at fokus er på, hvad den enkelte kan, i stedet for hvad han eller hun ikke kan. Målet er et arbejde, uanset om vejen tilbage til arbejdsmarkedet er kort og ligetil eller lang og kringlet.

Selvfølgelig er der personer, der har brug for en social indsats for at komme i job, men det må jo aldrig betyde, at målet om job fortaber sig i sociale tilbud, for så bliver den enkelte klient-